

VIII. BOŽIE PRIKÁZANIE - „Nebudeš krivo svedčiť proti svojmu blížnemu.“

Máme tu posledné prikázanie, aj keď v poradí je ôsme. No preberali sme ho ako posledné. Toto Božie prikázanie **chráni česť, dobré meno človeka a vzťahuje sa na všetko čo vychádza z ľudských úst, všetko čo človek rozpráva.** Teda na prvom mieste, podľa tohto prikázania, sa máme v živote **snažiť o pravdu.**

PRAVDA: Každý človek sa má snažiť o úprimnosť a o pravdivosť v konaní ale aj v reči. **Ľudia by nemohli spolu žiť, keby voči sebe nemali vzájomnú dôveru, to znamená, keby si vzájomne neprejavovali pravdu, keby si klamali!** Zvlášť kresťania sa majú vo svojom živote snažiť o pravdu, lebo patria Kristovi, ktorý je pravda. Ježiš o sebe povedal: „*Ja som cesta, pravda a život.*“ (Jn 14, 6)

Hriechy proti pravde:

➤ **Klamstvo:** = vedomé hovorenie nepravdy. **Nikdy nie je dovolené klamať! Klamstvo je vždy hriech!** Nie každému sme povinný povedať pravdu. Ak by sme predpokladali, že ho tá pravda zarmúti, zraní, ublíži mu, môžeme sa napr. svojou šikovnosťou vyhnúť pravde. No nikdy nesmieme povedať to, čo pravda nie je! Ani nemôžeme povedať to, čo druhého človeka uvedie do mylného úsudku, zavedieme ho. **Nemôžeme mlčať vtedy, keď sme povinní povedať pravdu.** (Nap. pri vážnych veciach.) Zvlášť klamstvo medzi členmi v rodine (rodič – dieťa) je veľmi zlé a **hriešne.** Pretože vytvára vzťahy nedôvery, podozrievania. **Dokážte svojim rodičom, že vám môžu dôverovať, stojte si za tým, čo poviete, čo sľúbite, na čom sa s rodičmi dohodnete!** Potom bude medzi vami vládnuť dôvera a vyhnete sa tak zbytočným konfliktom s rodičmi.

➤ **Pretváarka, pokrytectvo:** deje sa to vtedy, keď **človek inak rozmýšľa, inak hovorí a inak koná.** Keď sa to navzájom nezhoduje. Tento hriech Ježiš často odsudzoval, keď naň upozorňoval zákonníkov, farizejov, že sú falošní, dvojtvární.

➤ **Falošné svedectvo a krivá prisaha:** ak sa nejaké tvrdenie, ktoré nie pravdivé, vyhlasuje verejne za pravdivé. Stáva sa to falošným svedectvom. Ak sa to potvrdí prisahou, je to krivá prisaha. Ide o **ťažké hriechy, pretože sa tým väčšinou klame väčšie množstvo ľudí a často vo vážnych veciach.**

➤ **Reči, lichotenie, vtieranie sa:** pri takýchto rečiach ide o manipulovanie druhých ľudí, za účelom získania ich alebo prehovorenia na nejakú zlú vec. Môžeme povedať, že taký človek ktorý toto robí má „dvojnásobný“ hriech, aj za toho, voči ktorému to robí.

➤ **Vychvalovanie:** ide tu o chválenkárstvo, že človek je taký alebo taký, alebo urobil to či ono a on to popritom nespravil. Človek si tým škodí vlastnému, dobrému menu.

➤ **Irónia:** sú to také reči, ktorých cieľom je niekoho zosmiešniť, utiahnuť si z neho, urobiť si srandu. I keď je to znakom osobnej vyzretosti, keď človek dokáže prijať humor na svoju adresu, alebo si dokáže urobiť srandu, no **musíme byť v takýchto situáciách na to citliví, lebo sa tu ľahko prešvihne.**

ČEŠŤ, DÔSTOJNOSŤ A DOBRÉ MENO ČLOVEKA: Do tohto prikázania spadá aj česť a dôstojnosť každého človeka, pretože každý človek je stvorený na Boží obraz. Mať dobré meno medzi ľuďmi, znamená, že si nás ľudia vážia, rešpektujú nás a majú k nám

dôveru. **Mám veľmi dbať o to aby sme svojimi rečami neublížili na cti a na dobrom mene niekomu inému!!!**

Hriechy v tejto oblasti:

➤ **Posudzovanie:** robí ten, kto si myslí, že ten druhý človek urobil niečo zlé.

➤ **Ohováranie:** je zbytočné rozprávanie o chybách druhých v ich neprítomnosti, pričom tie chyby sú pravdivé. Nikomu z nás by sa to nepáčilo, keby o nás, niekto hovoril niečo zlé. Takéto reči veľmi ubližujú druhému človeku, lebo o ňom rozširujeme zlé veci, aj keď sú to pravdivé. **Nemáme na to právo! No vyskytnú sa situácie, keď je to potrebné** – napr. keď sa chce vyriešiť nejaký problém s tým človekom, v rodine, v zamestnaní. Ale tu je dôležitý úmysel, aby sa tie reči diali iba toľko, koľko je potrebné na vyriešenie toho problému. Tiež keď sa niekto zdôverí druhému človeku, že má s niekým problém (rodič sa zdôverí kňazovi) a hľadá tým pochopenie, útechu, povzbudenie – to nie je ohováranie. Taktiež keď sa (zamestnanci v práci) rozprávajú o niekom a pritom je to verejná, známa vec. No tu je potrebné, aby sa v tých ľuďom pomocou takýchto rečí neudržiavala nenávisť voči tomu človeku, o ktorom sa rozpráva. **Ale aj tak je ťažko odhadnúť čo je všeobecne známa vec, o ktorej sa vie a čo nie???**

➤ **Osočovanie:** je to rozprávanie o chybách druhých ľudí, v ich neprítomnosti, pričom si tie chyby vymýšľame, nie sú pravdivé. Toto je veľmi ťažký hriech!!! Lebo sa tým ťažko ubližuje tomu človeku!!!

NOVINY, ROZHLAS, TELEVÍZIA: Pracovníci v týchto oblastiach majú veľkú povinnosť podávať pravdivé informácie, pretože sa podľa nich riadia ľudia a veria im. **Klamstvá v tejto oblasti sú veľmi ťažkým hriechom**, lebo sa tým klame veľké množstvo ľudí a má to aj veľké následky!

TAJOMSTVO: Človek je v niektorých situáciách povinný mlčať, **keď mu bolo niečo povedané ako tajomstvo, s tým že to nemá hovoriť ďalej, alebo keď mu bolo niečo povedané ako zdôverenie sa**. Ide o osobné tajomstvo (medzi priateľmi), služobné tajomstvo (vojaci, lekári). Prezradením takéhoto tajomstva sa človek stáva nedôveryhodným a ľudia mu neveria.

NADÁVKY: Aj tento problém spadá do toho prikázania. Myslí sa tu na neslušné, oplzlé slová – každý vie o aké ide?! Je to už v našej spoločnosti tak dané, že sú to nadávky a zvlášť keď to hovoria deti, mladí ľudia sú to **ťažké hriechy**. Aj keď je to v človeku ako zlovyk, predsa keď si človek chce dávať pozor dá sa toho zbaviť!